

Variatie 42

Ik zit op de bank en
Ik zit op de bank en
kijk uit het raam.

Ik zit op de bank en kijk uit het raam.

Het uitzicht is een antwoord.
De herhaling is de stilstand.

Blijven zitten. Blijven wachten. Het raam uit kijken.

Variatie 42. Variatie 42 van uit de bundel prozagedichten *Variaties op aanwezigheid* van Eva Meijer. Vijfenvertig momenten van zitten op de bank worden beschreven, in meer of minder poëtisch proza, in meer of minder woorden, in meer en minder gelatenheid, omdat het ziek zijn maar niet over gaat. In de loop van de variaties zijn er rijke overdenkingen, verwijzingen,- die aan kracht toenemen omdat ze tussen de basale herhalingen staan. De tijd gaat rond en niet vooruit, 'wat als het zo blijft', (variatie 25). De herhaling van het eenzijdige werkt benauwend, én vraagt om door te lezen, in de hoop op beschouwingen, in de hoop op beterschap. 'Het uitzicht is een antwoord, de herhaling is de stilstand' en 'de stilstand is de ziekte' (variatie 30).

Variatie 24 doet de zorgverlener realiseren: hulp zoeken kost energie, en dan kan de kiestoon al te veel zijn. 'Ik zit op de bank en zoek geen hulp' Eva Meijer (1980) is dichter/schrijver en politiek filosoof waarin zij vooral ongehoorde stemmen onderzoekt en aandacht geeft. Zij leed twee jaar aan long covid, eerder aan depressie, en geeft via haar schrijven stem aan de eenzaamheid van en de onmacht door deze ziekten.

'De herhaling is de stilstand, het uitzicht is een antwoord.'

Coes Delprat